EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

18.11.2009 B7-0142/2009

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om oprindelsesmærkning

Carl Schlyter
for Verts/ALE-Gruppen

B7-0142/2009

Europa-Parlamentets beslutning om oprindelsesmærkning

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 980/2005 af 27. juni 2005 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer[1],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked[2],

– der henviser til artikel IX og artikel XXIV, stk. 5, i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT 1994),

– der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks[3] og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993[4] om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, hvormed der etableres ikke-præferentielle oprindelsesregler for Fællesskabet,

– - der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter[5],

– der henviser til sin beslutning af 9. februar 2009 om styrkelse af de europæiske SMV'ers rolle i international handel,

– der henviser til sin beslutning af 6. juli 2006 om oprindelsesmærkning,

– der henviser til sin skriftlige erklæring af 11. december 2007 om angivelse af oprindelseslandet for visse varer, der importeres fra tredjelande,

– der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at der på nuværende tidspunkt ikke findes harmoniserede bestemmelser eller ensartede praksis for oprindelsesmærkning i EU; der henviser til, at forskellene mellem de eksisterende bestemmelser i medlemsstaterne samt manglen på klare fællesskabsbestemmelser på dette område medfører, at retsgrundlaget er ufuldstændigt,

B. der henviser til, at det er forbudt at indføre nationale bestemmelser om obligatorisk oprindelsesmærkning af varer, der importeres fra andre medlemsstater, mens der ikke findes et sådant forbud mod obligatorisk oprindelsesmærkning af varer, der importeres fra tredjelande,

[1] EUT L 169 af 30.6.2005, s. 1.
[2] EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.
[3] EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.
[4] EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.
[5] EFT L 105 af 23.4.1983, s. 1.

C. der henviser til, at en række af EU's vigtigste handelspartnere såsom USA, Kina, Japan og Canada har indført obligatoriske krav til oprindelsesmærkning,

D der henviser til, at EU med Lissabon-dagsordenen har sat sig det mål at styrke EU's økonomi ved blandt andet at forbedre EU's konkurrenceevne i verdensøkonomien; der henviser til, at en konkurrencemæssigt globaliseret markedsbaseret økonomi kun kan anses for retfærdig, når den bygger på fælles sociale og miljømæssige forudsætninger og værdier, og når den opererer med klare regler for producenter såvel som får eksportører og importører,

E. der henviser til, at en oprindelsesmærkningsordning vil have som mål at gøre det muligt for EU's forbrugere at få fuldt kendskab til oprindelseslandet for de produkter, som de køber, der henviser til, at forbrugere således vil kunne associere disse produkter med de sociale og miljø- og sikkerhedsmæssige standarder, der normalt forbindes med det pågældende land i manglen på bindende standarder fastsat inden for rammerne af internationale bestemmelser vedrørende handel,

F. der henviser til, at forslaget om indførelse af en obligatorisk oprindelsesmærkningsordning i EU kun omfatter et begrænset antal importerede varer såsom tekstiler, smykker, beklædning, fodtøj, læder, lamper, glasartikler, keramik og håndtasker, hvor "made in"-kravet giver oplysninger, der er af stor betydning for de endelige forbrugeres valg,

G. der henviser til, at det er afgørende at sikre ensartede vilkår for producenterne i de vigtigste af EU's partnerlande, der har gennemført oprindelsesmærkning,

H. der henviser til, at Lissabontraktatens ikrafttrædelse den 1. december 2009 vil give Rådet og Europa-Parlamentet samme beføjelser på dette område; der henviser til, at den almindelige lovgivningsmæssige procedure i henhold til Lissabontraktatens artikel 207 vil finde anvendelse,

1. gentager, at forbrugerbeskyttelse forudsætter gennemsigtige og sammenhængende bestemmelser vedrørende handel, herunder angivelse af oprindelse;

2. opfordrer Kommissionen og Rådet til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre lige vilkår for de handelspartnere, der opfylder kravene om oprindelsesmærkning;

3. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre hensigtsmæssig toldkontrol og -gennemførelsesmekanismer;

4. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at bibeholde en konsekvent tilgangsvinkel til dette spørgsmål, således at EU's forbrugere kan få mere fuldstændige og præcise oplysninger; anser obligatorisk oprindelsesmærkning som et vigtigt skridt hen imod mere fuldstændige oplysninger om sociale og miljømæssige produktions- og forarbejdsningsnormer;

5. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at gribe effektivt ind for at beskytte forbrugernes legitime rettigheder og forventninger, når der er beviser for, at ikke-EU-producenter og -importører har anvendt svigagtig eller vildledende oprindelsesmærkning;

6. mener, at forslaget til Rådets forordning om indførelse af obligatorisk angivelse af oprindelseslandet for visse varer, der importeres til EU fra tredjelande ("oprindelsesmærkning") er et vigtigt grundlag for at opnå målet om gennemsigtighed og hensigtsmæssige oplysninger til forbrugeren såvel som overensstemmelse i de internationale bestemmelser vedrørende handel; anser det for vigtigt som et andet skridt at udvide listen over varer, der er omfattet af forordningen, til alle vigtige importerede forbrugsgoder;

7. mener, at høringerne og drøftelserne mellem Parlamentet og Rådet i henhold til den almindelige lovgivningsmæssige procedure fastsat i Lissabontraktaten formelt bør indledes efter den 1. december 2009, og at der ikke er grundlag for yderligere forsinkelser;

8. opfordrer Kommissionen til at beholde sit forslag, som det er, og genfremsende det til Parlamentet i henhold til Lissabontraktatens artikel 207 umiddelbart efter traktatens ikrafttrædelse;

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.